

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 190/2010-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. M. B., PhD., B., zastúpeného advokátkou Mgr. M. L., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo 64/2009 z 12. januára 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. M. B., PhD., o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. apríla 2010 faxom a 12. apríla 2010 poštou doručená sťažnosť JUDr. M. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“),

zastúpeného advokátkou Mgr. M. L., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 ústavy rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo 64/2009 z 12. januára 2010 (ďalej len „rozsudok najvyššieho súdu“).

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva, že *«Sťažovateľ je... účastníkom (nadobúdateľom) zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva uzatvorenej dňa 29. marca 2006...»*

Dňa 3. apríla 2006 podal sťažovateľ ako účastník uvedeného právneho úkonu na pracovisku Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V - 4477/06 spolu so žiadosťou o urýchlené konanie o návrhu na vklad a zaplatením správneho poplatku... za urýchlené konanie o návrhu na vklad...

Správa katastra vydala... 6. apríla 2006 rozhodnutie o prerušení konania o povolení vkladu č. V - 4477/06 podľa § 31a písm. c) zákona č. 162/1995 Z. z... z dôvodu zistených nedostatkov návrhu, ktoré bolo potrebné odstrániť. Správa katastra... vyzvala účastníkov konania na doručenie originálu alebo overenej kópie listiny potvrdzujúcej rodné číslo prevodkyne zo zmluvy..., keďže jej rodné číslo uvedené v zmluvách nie je v súlade s rodným číslom uvedeným v katastri nehnuteľností, a originálu alebo overenej kópie vyhlásenia správcu podľa § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z...

Sťažovateľ... nasledujúci deň... doložil v súčinnosti s druhým účastníkom... listiny vyžadované správou katastra... osvedčenú kópiu občianskeho preukazu prevodkyne na preukázanie jej rodného čísla v súlade s ustanovením § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 301/1995 Z. z. o rodnom čísle a originál vyhlásenia správcu podľa § 5 ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

Dňa 24. apríla 2006 bolo sťažovateľovi doručené rozhodnutie správy katastra z 18. apríla 2006 o ďalšom prerušení konania o povolení vkladu č. V - 4477/06 podľa § 31a

písm. c) katastrálneho zákona. Dôvod prerušenia vkladového konania opätovne spočíval v zmene rodného čísla prevodkyne. Správa katastra vyzvala účastníkov konania na doloženie listiny, ktorá potvrdzuje zmenu rodného Čísla prevodkyne. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia, na základe overenej kópie občianskeho preukazu prevodkyne, ktorú sťažovateľ v súčinnosti s prevodkyňou doložil ku konaniu o povolenie vkladu, mala správa katastra za preukázanú skutočnosť, že došlo k zmene rodného čísla prevodkyne. Podľa správy katastra však bolo ešte potrebné zmenu rodného čísla prevodkyne „vydokladovať a opraviť údaje o rodnom čísle v operáte katastra“...

Sťažovateľ sa listami z 24. a 25. apríla 2006 obrátil na správu katastra s podnetom na preskúmanie zákonnosti uvedeného rozhodnutia. V podnete... upozornil správu katastra na skutočnosť, že ďalšie prerušenie konania o návrhu na vklad z dôvodu potreby doloženia listiny, ktorá potvrdzuje zmenu rodného čísla prevodkyne, považuje za nezákonné rozhodnutie správy katastra, keďže neexistuje právna povinnosť predkladať ďalší doklad, ak už účastníci konania o povolenie vkladu doložili ku konaniu osvedčenú kópiu občianskeho preukazu na preukázanie zmeny rodného čísla prevodkyne, a ak prevodkyňa iným dokladom na preukázanie zmeny rodného čísla nedisponuje...

Dňa 3. júla 2006 bolo sťažovateľovi z Katastrálneho úradu v Bratislave doručené oznámenie o vybavení podnetu..., v ktorom sa uvádza, že katastrálny úrad považuje podnet za nedôvodný...

Dňa 28. júna 2006 bolo sťažovateľovi doručené rozhodnutie správy katastra z 21. júna 2006, ktorým správa katastra podľa § 31b písm. f) katastrálneho zákona zastavila konanie o návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V - 4477/06 z dôvodu, že neboli odstránené nedostatky návrhu na vklad, na odstránenie ktorých vyzvala správa katastra účastníkov konania v rozhodnutí o prerušení vkladového konania z 18. apríla 2006, t. j. účastníci konania nedoložili v ustanovenej lehote ku konaniu listinu, ktorá potvrdzuje zmenu rodného čísla prevodkyne...

Proti rozhodnutiu správy katastra o zastavení konania o povolení vkladu podal sťažovateľ odvolanie podľa § 53 a nasl. Správneho poriadku, v ktorom žiadal, aby žalovaný ako odvolací orgán rozhodnutie správy katastra o zastavení konania o povolení vkladu zrušil a vec vrátil správe katastra na bezodkladné rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností...

Dňa 27. septembra 2006 bolo sťažovateľovi doručené rozhodnutie žalovaného o odvolaní sťažovateľa Vo 102/06 - Va z 11. septembra 2006, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie sťažovateľ zamietol a rozhodnutie správy katastra o zastavení konania o povolení vkladu č. V - 4477/06 z 21. júna 2006 ako vecne správne potvrdil...

Proti uvedenému rozhodnutiu a postupu správneho orgánu (žalovaného) podal sťažovateľ žalobu z 21. novembra 2006.

Dňa 15. decembra 2008 bol právnej zástupkyňi sťažovateľa doručený rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S 442/06-58 z 25. novembra 2008, ktorým krajský súd zamietol žalobu sťažovateľa proti nezákonnému rozhodnutiu a postupu správneho orgánu (žalovaného).

Proti... rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ odvolanie z 29. decembra 2008...

Dňa 4. februára 2010 bol právnej zástupkyňi sťažovateľa doručený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/64/2009 z 12. januára 2010, ktorým najvyšší súd potvrdil rozsudok krajského súdu z 25. novembra 2008.».

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uvádza: «Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu v súvislosti s predmetným návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti nepostupovala ani v rozsahu a ani spôsobom ustanoveným zákonom, pri svojom postupe a rozhodovaní sa riadila zjavne nesprávnym výkladom právnych predpisov, ktoré následne na ujmu sťažovateľa nesprávne aplikovala. Postup správy katastra a jeho rozhodnutie bol navyše značne zmätočný a došlo ním k naplneniu znakov svojvoľného konania.

Následné rozhodnutia Katastrálneho úradu v Bratislave, Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, tiež nedostatočne a rozporuplne odôvodnené, vychádzajú zo zjavne nesprávnych skutkových zistení a zo zjavne nesprávneho právneho posúdenia veci...

prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku konštatuje, že „pre potreby správy katastra je potrebné jednoznačne identifikovať, že ide o tú istú osobu, ktorá je popísaná na príslušnom liste vlastníctva v katastri nehnuteľnosti, to znamená, či je vlastníkom skutočne prevodca, pretože iba ten je oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou... V danom prípade mal

správny orgán pochybnosti, či prevodkyňa je skutočne vlastníčkou prevádzanej nehnuteľnosti a či je oprávnená nakladať s nehnuteľnosťou, preto pre potreby rozhodovania žiadal predložiť listinu, ktorá by potvrdzovala zmenu rodného čísla, čo by jednoznačne umožnilo identifikovať prevodkyňu. Správny orgán nespochybňuje, že občianskym preukazom prevodkyňa dokladuje svoju totožnosť. Išlo o zistenie, či prevodkyňa je totožná s osobou zapísanou v informačnom systéme katastra nehnuteľností, na základe návrhu na vklad č. V - 2819/00.“»

Podľa sťažovateľa je «Uvedené skutkové zistenie súdu prvého stupňa... zjavne nesprávne z nasledujúcich dôvodov.

Podstata argumentácie žalovaného, s ktorou sa stotožnil aj prvostupňový súd spočíva v tom, že sťažovateľ údajne nedostatočne identifikoval prevodkyňu predmetných nehnuteľností, pretože žalovanému nepredložil listinu, ktorá by potvrdzovala zmenu rodného čísla prevodkyne nehnuteľností, a teda žalovaný mal pochybnosti, či prevodkyňa je skutočne vlastníčkou predmetných nehnuteľností.

Uvedená argumentácia žalovaného a prvostupňového súdu odporuje vlastným skutkovým zisteniam samotného žalovaného, a aj súdu prvého stupňa.

Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu (ďalej aj „správa katastra“) vo svojom prvom rozhodnutí o prerušení konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V - 4477/06 zo 6. apríla 2006 vyzvala sťažovateľa..., aby odstránil zistené nedostatky a správe katastra doručil originál alebo overenú kópiu nasledujúcich dvoch dokumentov:

- 1. listinu potvrdzujúcu rodné číslo prevodkyne... a*
- 2. vyhlásenie správcu podľa § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z...*

Ako správne uvádza súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, „žalobca bezodkladne predložil správe katastra osvedčenú kópiu občianskeho preukazu prevodkyne, na preukázanie jej rodného čísla. V súlade s ustanovením § 6 ods. 1 písm. a) zák. č. 301/1995 Z. z. o rodnom čísle a originál vyhlásenia správcu...“.

Sťažovateľ, teda aj podľa názoru súdu prvého stupňa, vyhovel uvedenej výzve správy katastra v plnom rozsahu a odstránil všetky nedostatky, ktoré podľa uvedeného rozhodnutia

správy katastra boli dôvodom na prerušenie konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Správa katastra napriek uvedenej skutočnosti svojím rozhodnutím z 18. apríla 2006 opätovne rozhodla o prerušení konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že „je ešte potrebné doručiť listinu, ktorá potvrdzuje zmenu rodného čísla, nakoľko v čase nadobudnutia nehnuteľnosti, t. j. dňa 15. 12. 2000 pod č. V - 2819/00 kupujúca... mala v kúpnej zmluve... uvedené rodné číslo 445706/726 (aj v pečiatke pre osvedčovanie podpisu). V súlade s uvedenými údajmi správa katastra zapísala do operátu katastra nehnuteľností vyššie uvedené rodné číslo. Nakoľko je podľa predložených listín (overená kópia občianskeho preukazu) isté, že došlo k zmene rodného čísla je potrebné vydokladovať túto zmenu a opraviť údaje o rodnom čísle v operáte katastra nehnuteľností.“.

Z... odôvodnenia rozhodnutia... je zrejmé, že správa katastra nemala žiadne pochybnosti o identifikácii prevodkyne ako vlastníčky predmetných nehnuteľností...

Aj prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje, že „katastrálny úrad prešetrením predmetného podnetu zistil, že... účastníčka právneho úkonu... mala zmenené rodné číslo... resp., že „správa katastra ako prevádzkovateľ informačného systému nezistila, že rodné číslo prevodkyne by bolo v rozpore s § 2 zákona o rodnom čísle...“.

Ak teda správa katastra s istotou zistila, že prevodkyňa mala zmenené rodné číslo, pričom túto zmenu sťažovateľ správe katastra preukázal v súlade § 6 ods. 1 písm. a) zákona o rodnom čísle, teda občianskym preukazom, resp. jeho úradne osvedčenou fotokópiou, žalovaný nemôže zároveň dôvodne tvrdiť, že mal pochybnosti o tom, či prevodkyňa je vlastníčkou predmetných nehnuteľností.

Tento logický rozpor v podstatných častiach odôvodnenia rozhodnutí žalovaného a najmä prvostupňového súdu spôsobuje, že rozhodnutia sú nepreskúma telné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, čo zakladá vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku].

Správa katastra... sťažovateľovi uložila povinnosť doložiť neurčitý dokument, hoci takúto povinnosť neukladá žiadny zákon. Navyše, prevodkyňa a ani sťažovateľ takýmto dokumentom v predmetnom čase nedisponovali (sťažovateľ objektívne nemal a ani nemá

právnou možnosť si takýto dokument obstarat'), a preto správou katastra uložená povinnosť bola zo strany sťažovateľa fakticky a právne nesplniteľná.

Na tieto podstatné námietky sťažovateľa krajský súd ani najvyšší súd v odôvodnení svojich rozhodnutí vôbec nereagovali a v zjavnom rozpore s § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku sa s uvedenou argumentáciou sťažovateľa vôbec nevysporiadali, čím porušili základné právo sťažovateľa na riadne odôvodnenie rozhodnutia garantované Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.».

Sťažovateľ tiež konštatuje „správny orgán sťažovateľovi uložil povinnosť, ktorá je neurčitá, nie je ustanovená žiadnym zákonom a zo strany sťažovateľa bola fakticky nesplniteľná. Z dôvodu, že sťažovateľ túto správnym orgánom uloženú a nesplniteľnú povinnosť nesplnil, bolo konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností správou katastra zastavené, čím došlo k zmareniu vecnoprávných účinkov predmetnej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, t. j. bolo protiprávne zasiahnuté do legitímneho očakávania žalobcu, že v súlade s uvedenou zmluvou nadobudne vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Na základe tejto skutočnosti bola žalobcovi spôsobená značná majetková ujma.“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd v predmetnej veci rozhodol týmto nálezom:

«Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základné právo vlastníť majetok podľa článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo pokojne užívať svoj majetok podľa článku 1 Dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v spojení s článkom 1 ods. 1, článkom 2 ods. 2 a článkom 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/64/2009 z 12. januára 2010 porušené bolo.

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/64/2009 z 12. januára 2010 zrušuje a vec vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi priznáva finančné zadostučinenie v sume 50 000 € (slovom: „päťdesiat tisíc eur“), ktoré je Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný sťažovateľovi zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia na účet jeho právnej zástupkyne Mgr. M. L., B... do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je

zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Podľa čl. 11 ods. 1 listiny každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

Sťažnosťou sťažovateľ namietal porušenie označených základných a iných práv rozsudkom najvyššieho súdu. Týmto rozsudkom rozhodol najvyšší súd o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 442/06-58 z 25. novembra 2008 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“), ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu v Bratislave sp. zn. Vo 102/06-Va z 11. septembra 2006 (ďalej len „rozhodnutie katastrálneho úradu“).

Sťažovateľ vidí porušenie uvedených základných a iných práv v tom, že najvyšší súd vôbec nereagoval na podstatné námietky sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu, čím porušil jeho základné práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a zastavením konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností mu bola spôsobená značná majetková ujma.

1. K namietanému porušeniu základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa vymedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02).

Najvyšší súd rozsudkom rozhodoval o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia katastrálneho úradu, ktorým katastrálny úrad zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu (ďalej len „správa katastra“) sp. zn. V - 4477/06 z 21. júna 2006 o zastavení konania (ďalej len „rozhodnutie o zastavení konania“). Správa katastra rozhodla o zastavení konania z dôvodu, že účastníci konania (jedným z nich bol aj sťažovateľ) o povolenie vkladu

vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva (ďalej len „zmluva“) nepredložili správe katastra listinu, ktorá potvrdzuje zmenu rodného čísla prevodkyne zo zmluvy. Otázkou, ktorá mala v uvedenej veci podstatný význam, bola skutočnosť, či mala správa katastra právo požadovať od sťažovateľa a prevodkyne takúto listinu, a v prípade, že ju nepredložia, či mohla správa katastra konanie o povolenie vkladu zastaviť, resp. či bola povinná požiadať Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky o overenie rodného čísla prevodkyne.

Najvyšší súd v relevantnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol: *«Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán v predmetnej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, krajský súd sa podrobne zaoberal všetkými námietkami žalobcu, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne pripomienky a v podrobnostiach odvolací súd na tieto správne právne závery krajského súdu odkazuje.*

K odvolacím námietkam žalobcu považuje za dôležité uviesť nasledovné.

Neobstojí námietka žalobcu, že žalobca vyhovel výzve správy katastra v plnom rozsahu a odstránil všetky nedostatky, ktoré boli dôvodom prerušenia konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Prvostupňový správny orgán totiž v rozhodnutí o prerušení konania č. V - 4477/06 zo dňa 18. 4. 2006, ktoré bolo podkladom rozhodnutia o zastavení konania, totiž zrozumiteľne a jasne uviedol aký nedostatok je potrebné odstrániť, z akého dôvodu (potreba opraviť údaje o rodnom čísle v operáte katastra nehnuteľností) a rovnako uviedol spôsob akým má byť nedostatok odstránený (doručenie listiny, ktorá potvrdzuje zmenu rodného čísla účastníčky správneho konania).

Je nesporné, že tento nedostatok nebol odstránený, pričom námietky žalobcu, že zo žiadneho ustanovenia zákona takáto povinnosť účastníkovi správneho konania nevyplýva neobstojí. Nebolo sporné, že u účastníčky správneho konania došlo k zmene rodného čísla, pričom jej povinnosť oznámiť takúto zmenu týkajúcu sa osoby vlastnícky nehnuteľnosti vyplýva z ustanovenia § 19 písm. a) katastrálneho zákona.

Keďže si vlastnícka nehnuteľnosti uvedenú povinnosť v zákonom stanovenej lehote (30 dní) nesplnila, správa katastra ako prevádzkovateľ informačného systému, ktorý používa rodné číslo na identifikáciu osoby (vlastníka nehnuteľnosti) viedol vo o svojom

registri vlastnícku predmetnej nehnuteľnosti pod iným rodným číslom (na základe návrhu na vklad č. V - 2819), a preto dôvodne požadoval od účastníčky konania listinu, ktorá potvrdzuje zmenu rodného čísla. Takouto listinou nemohol byť občiansky preukaz, pretože občianskym preukazom sa podľa § 6 ods. 1 zákona č. 301/1995 Z. z. o rodnom čísle preukazuje rodné číslo, nie však jeho zmena.

Nebolo možné súhlasiť ani s argumentáciou žalobcu, že správa katastra mala postupovať podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku a obstarat' si ako prevádzkovateľ informačného systému potrebné doklady o zmene rodného čísla prevodkyne v súlade s § 7 ods. 2 písm. b zákona o rodnom čísle od ministerstva vnútra, ktoré by jej nové rodné číslo v súlade s § 32 ods. 3 SP § 8 ods. 5 písm. b) zákona o rodnom čísle bezodkladne oznámilo, pretože takáto povinnosť vzniká prevádzkovateľovi iba v prípade, ak pri zaraďovaní údajov o osobe do informačného systému alebo inak zistí, že rodné číslo nieje v súlade s § 2.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o rodnom čísle rodné číslo je trvalý identifikačný osobný údaj fyzickej osoby (ďalej len „osoba“), ktorý zabezpečuje jej jednoznačnosť v informačných systémoch.

Rodné číslo sa tvorí z dátumu narodenia osoby a z koncovky, ktorá je rozlišujúcim znakom osôb narodených v tom istom kalendárnom dni (ods. 2).

Prvé dvojčíslenie rodného čísla vyjadruje posledné dve číslice roku narodenia osoby, druhé dvojčíslenie vyjadruje číselné označenie mesiaca narodenia osoby (u žien zvýšené o 50), tretie dvojčíslenie vyjadruje číselné označenie dňa narodenia osoby v danom kalendárnom mesiaci (ods. 3).

Rodné číslo pridelené osobe narodenej do 31. decembra 1953 je deväťmiestne s trojmiestnou koncovkou (ods. 4).

Rodné číslo pridelené osobe narodenej po 1. januári 1954 je desaťmiestne so štvormiestnou koncovkou; pritom celé desaťmiestne rodné číslo musí byť bezo zvyšku deliteľné číslom 11 (ods. 5).

Nebolo sporným, že o takýto prípad sa nejednalo, preto správe katastra nevznikla povinnosť požiadať o overenie rodného čísla ministerstvo vnútra, naopak, postupovala správne, keď vyzvala účastníka správneho konania, potom, čo takúto zmenu zistila, aby predložil listinu potvrdzujúcu uvedenú zmenu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pokiaľ krajský súd v postupe správneho orgánu nevidel žiadne pochybenie a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a žalobu ako nedôvodnú zamietol, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.»

Z uvedeného odôvodnenia rozsudku najvyššieho súdu ústavný súd zistil, že so všetkými podstatnými právnymi a skutkovými otázkami sa najvyšší súd primerane argumentačne vysporiadal a uviedol, prečo považuje rozhodnutie krajského súdu za správne.

Ústavný súd nezistil, že by závery najvyššieho súdu boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené.

Ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05).

Viacrát uvádzané tvrdenia sťažovateľa o tom, že správa katastra mala na základe predloženej fotokópie občianskeho preukazu prevodkyne dostatočne preukázané, že prevodkyňa je vlastníčka predmetných nehnuteľností a že listinu potvrdzujúcu zmenu rodného čísla prevodkyne žiadala iba na účely „opravy údajov o rodnom čísle v operáte katastra“ sú v rozpore so sťažovateľom predloženými listinami. V rozhodnutí správy katastra sp. zn. V - 4477/06 z 18. apríla 2006, ktorým bolo konanie vo veci návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prerušené (ďalej len „uznesenie o prerušení“), sa uvádza: „Nakoľko je podľa predložených listín (overená kópia občianskeho preukazu) isté, že došlo k zmene rodného čísla je potrebné vydokladovať túto zmenu a opraviť údaje

o rodnom čísle v operáte katastra nehnuteľností.“ Správa katastra teda žiadala vydokladovanie zmien, avšak nie iba z dôvodu opravy údajov v katastrálnom operáte, ako to uvádza sťažovateľ, ale aj na jednoznačné potvrdenie zmeny rodného čísla.

K tvrdeniu sťažovateľa, že správou katastra uložená povinnosť bola z jeho strany fakticky a právne nesplniteľná, ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva je dvojstranný právny úkon, ktorým účastníci prejavili svoju vôľu, aby bol určitý záväzok zabezpečený prevodom práva k nehnuteľnosti. Účinky takejto zmluvy nastanú až povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Keďže zmluva o zabezpečovacom prevode práva je dvojstranný právny úkon, potom sú obidve zmluvné strany zmluvy účastníkmi konania o povolenie vkladu vlastníckeho práva na základe takejto zmluvy. Uznesenie správy katastra o prerušení konania, ktorým boli účastníci vyzvaní, aby predložili doklad, ktorým by sa osvedčila zmena rodného čísla prevodkyne, bolo doručené nielen sťažovateľovi, ale aj prevodkyňi. Skutočnosť, že v čase doručenia uznesenia prevodkyňa požadovaným dokladom nedisponovala, neznamená, že si ho nemohla zabezpečiť. Podľa § 7 ods. 2 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 301/1995 Z. z. o rodnom čísle v znení neskorších predpisov o overenie rodného čísla môže požiadať každá osoba, ktorej bolo pridelené rodné číslo. Je zrejmé, že povinnosť uloženú správou katastra v uznesení o prerušení konania mohol splniť aspoň jeden z účastníkov konania. Ak je účastníkov v konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva viac a ak povinnosť, ktorú uloží správa katastra (a tak odstrániť nedostatok návrhu, ktorý bráni v povolení vkladu), môže splniť aspoň jeden z účastníkov, nemožno takúto podmienku považovať za právne a fakticky nesplniteľnú iba z dôvodu, že ju nemôže splniť každý z účastníkov konania tak, ako to uvádza sťažovateľ.

V odôvodnení sa najvyšší súd tiež vysporiadal aj s námietkou sťažovateľa, že správa katastra mu uložila povinnosť doložiť neurčitý dokument, hoci takúto povinnosť neukladá žiadny zákon, keď poukázal na znenie § 19 písm. a) katastrálneho zákona.

Sťažovateľ poukazuje na nález ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 1/02, podľa ktorého pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na

dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Ústavný súd sa s názorom sťažovateľa nestotožňuje a poukazuje na to, že požiadavka na jednoznačnú identifikáciu prevodcu, ktorého rodné číslo zaznamenané v katastrálnom operáte je v rozpore s rodným číslom uvedeným na zmluve o zabezpečovacom prevode práva správou katastra, nie je v rozpore s už spomenutým nálezom.

Na základe uvedeného podľa názoru ústavného súdu nejestvuje taká príčinná súvislosť medzi označenými základnými právami sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a rozsudkom najvyššieho súdu, ktorá by umožňovala vysloviť záver o porušení sťažovateľom označených práv. Skutočnosť, že sa sťažovateľ nestotožňuje s právnym názorom najvyššieho súdu, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti uvedeného rozhodnutia a nezakladá oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor najvyššieho súdu svojím vlastným (IV. ÚS 205/07).

Z uvedených dôvodov bolo potrebné v tejto časti sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. K sťažovateľom namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu

Ústavný súd uvádza, že absencia porušenia ústavnoprocených princíпов vyplývajúcich z čl. 46 až čl. 48 ústavy v zásade vylučuje založenie sekundárnej zodpovednosti všeobecných súdov za porušenie základných práv sťažovateľa hmotnoprávneho charakteru (m. m. IV. ÚS 116/05).

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol aj v časti namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20

ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2010